

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

Festa Mobilia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

FESTA MOBILIA.

FESTUM RESURRECTIONIS D.N.

JESU CHRISTI.

IO triumphe! Io! Vicisti Christe amor meus!
 agnosco vultum victorem, & victricem, quā
 hostis meus cecidit, manum: video in bono Duce
 victoriæ vestigia, plagas adversas: laudo tro-
 phæum nobile, Crucis arborem. Ecce ante currus
 triumphales cum mundo dæmonem, cum morte
 carnem. Io! cæli plaudite: aër insona: triumphum
 clamate litora: terra resulta: & tu Echo mille ho-
 die ora indue. Heus! adeste quotquot estis mundi
 cives! quercus, imò nemora spoliare, & Servatori
 vestro *Civicam* ferte. Agite veris arva latissima,
 rectè omne, quod vobis est, gramen suppeditatis.
 Nam *obsidionalem* non jam urbs, sed orbis debet
 obsidio dæmonis liberatus. Eia, quid moras necti-
 tis, qui in lacrimis natatis naufragi? quin tabulas
 colligitis, & *Navalem* paratis illi, qui victor Sty-
 gem trajecit? Quin *Castrensi* ornatis eum, qui pri-
 mus castra Phlegethontis victor transcendit! Ecce
 Angeli ramis suis Palladem spoliant feruntque
Oleaginam illi, qui pacem DEVM inter & homines
 potuit componere. Sed numquid *Triumphalis* obli-
 viscemur coronæ? Ecce ultrò laurus in fertū abit,
 æternam viriditatem sperans, si hæc tempora con-
 tigerit. Sed & tu abi in ignes omne aurum, & exi
 corona Triumphatori meo. At tu cape has coronas
 victor Amor, & si omnibus his rosæ sese immi-
 sceant, ne has repudia. Spinæ nuperæ dederunt.

Susceptis tecum aromatibus, Dominicum visere cura

A 5

sepul-

sepulchrum. Ibi lacrimas devotionis effunde, nec usquam divertas, donec resuscitati Domini teneas vestigia, contrectes manu ac lenias osculis clavorum foramina. Illum audi loquentem, agnosce viventem, dilige diligentem. S. Laur. Just. serm. de Resur. D.

FESTUM ASCENSIONIS D. N.

JESU CHRISTI.

IO! iterum: iterum Io! iterum Triumphe! Ecce amor meus triumphans Capitolium cœleste petit! Ecce obvios omnes cœli cives! Ecce ereptos orco & servatos Patres, omnes cœli libertate pileatos! O numerum daretur horum augere! ô ultima triumphi appendix pedibus hæretere possem triumphantis! Vicisti eia Amor Christe amatum. En manus do victas. Victum ecur non etiam in triumphum ducis? Ecce sequar vel vinctus currum. Heu mihi! sine me hem jam nubes transit, hem Christus habet muros! Hæc nimirum ab inferis reduci victori unica corona deerat, *Muralis*. Hanc quoque, dum primus hodie amor meus in cœli mœnia evadit, primus tulit. Sed ne animum despondete cæteri, qui bellum cælo facitis, & victricem amicam cælum itis expugnatam. Auferet (iterum moneo) hanc etiam secundus, tertius, etiam ultimus. Imò ultimus primas feret, & quò profundius descenderit, hoc altius ascendet. Neque est, quòd viam multum inquiramus, quæ ad triumphum ducat. Impressit huic Christus vestigia sua, sanguine notavit. **HAC ITVR.**

Ascendamus cum Christo corde, ut cum dies ejus promissus advenerit, ascendamus & corpore. Sed cum Christo non ascendit superbia, non avaritia, non luxu-

ria; nullum vitium nostrum ascendit cum medico nostro. Ideo si post medicum desideramus ascendere, debemus vitia deponere. S. Aug. serm. 2. de Asc. Dom.

FESTUM PENTECOSTES.

Non ego jam centum ora totidemq; linguas, unam tantum ex iis opto, quas hodie cælum depluit. Jacebat è juventute studiosâ adolescens, quem in lectum non tam ægritudo quàm scelerum pondus dejecerat. Cæcus interea non videbat ante orci fores se stare, surdus ne fratris quidem monita saluberrima audiebat. Intempestâ nocte virum videt majestate vultûs, & multâ canitie venerandum. Ego, ait hic, ille sum, qui tui causâ omnia, sed te mei unius gratiâ condidi. Si nondum intelligis, omnium PATER sum. sed te filium degenerem ab dico, abjicio, & dirum damnationis Theta jam nunc tibi denuntio. Ita attonito sub alteram noctem vir adest integrâ ætate, spinis caput, cruce humeros insignis, cætera nudus & sanguine, qui ex pectore faucio in fontem abierat, late humum inundans; hic, si nescis, inquit, JESVS sum, Servator olim tuus, nunc Judex: simul manum pectori immittit; & sanguine plenam in vultum jaciens ægri, erubescere, ait, vel sic & tesseram damnationis cape, salutis futuram, si maluisses. Sub hæc in cælos, æger in desperationē abiit. Erexit tamen miserum frater, & ut noxis expiatis ad *Amorem SPIRITVM* se verteret, suavit. Tertia igitur nox personam visâ ostendere, vultu prioribus non absimili, sed placido, & arridente, qualemque humero insidens columba probabat. Atque hæc scelerum veniam, & mortem beatam

nuntiavit. Quis jam fidem non habeat dicentibus columbam sine felle esse? *Ex Spec. Exempl.*

Vt almus hic Spiritus vivificet te, custodi unitatem, & apud te quietus sede, prestolare ejus adventum, ut te ad se suscipiendum paratum inveniat: Turbas fuge & temporalium facultatum devota negotia, quatenus amabiliter Paracletus veniat & requiescat in te.
S.L. Just. serm. de Pent.

FESTUM SS. TRINITATIS.

Quid solem intueris? si sapis oculos claudes. Fides talpa sit, oportet. Nimirum non posse in parvulam fossam exonerari Oceanum, Augustine, docuisti. Manu tamen ad tanta mysteria non semel nos duxit cælum. Ita quo tempore Vafatenses Hunni bello, & hæresi suâ SS. TRIADEM Ariani impetebant, miraculum contra hos ingens pugnavit. Etenim sub ipsis sacris è cælo in aram tergeminae guttæ se demiserunt, invidiam crystallo facturæ. Has cum legere Sacerdos vellet, ecce sūrapte sponte in unicum gemmam coivère. Atque hoc nobilissimum, UNIVS TRIADIS, & TRINÆ UNITATIS symbolum Christiani cruce, hanc unionibus ornarunt. Sed quod unâ suâ gemmâ fat dives crux esset, uniones omnes, velut victos se faterentur, longè inde exsilierunt, quo permoti cives aureâ denique cruce, ut par erat, gemmam unice pretiosam incluserunt. Jam in Virginis Claræ de Monte Falco corde repertos ajunt hodieq; asservari tres globos, qui singuli cum singulis, quin imò bini etiam cum tertio certant pondere, nec tamen superant, nec superantur. Ostendit hæc Virgo nobilius aliquid quam aurum, quo mysterium

rium hoc claudamus, cor nostrum. Aut enim hoc, aut nihil capit DEVM.

Quemadmodum reliquis omnibus membris caput anteponis, & cetera membra objicis, ut ictum à capite avertas; ita Sancta & ejusdem essentia Trinitatis fidem, sine qua vitâ, quæ verè vita sit, vivere nemo potest, rebus omnibus antepone. S. Ephrem in Vit. rect. rat.

FESTUM SS. CORPORIS CHRISTI.

Iuvat pompæ, quam omnis hodie orbis Christianus ducit, exordia paucis denarrare. Virgo fuit non procul Leodio; nomen virgini Juliana. Hæc dum cælos, quos animo jam habitabat, oculis etiam obambulat, novam Lunam aspicit, à quâ altera lubens lucem suam mendicaret: pleno tamen incremento aliquid restare videbatur. Subinde audit Ecclesiam hanc esse Christi sponsam, cui porrò ad decoris supplementum nihil deesset, quàm ut sponsum suum sub pane latitantem festo die, & pompâ celebraret. Et verò ad hoc operam Julianæ cælum expetere. Diu linguam Virginis modestia ligatam tenuit, dum amor denique solvit, & detegere visum, cum aliis, tum è Canonorum collegio uni suavit. Is tunc Jo. Lansenna post Pont. Urbanus IV. fuit. Et fortè dum hic ad clavum Ecclesiæ sedet, Bolsenæ Sacerdotis sacrificantis mentem dubitatio subiit de Numinis in S. Eucharistiâ præsentia. Vulneravit hæc perfidia Christum. Nam præterquàm quòd remoto panis velo, in conspectum se dedit, scatere sanguine calix, & effundere se hic in aræ linthea visus est. Tum verò Urbano Pont. jubente miraculum hoc per urbem illam est circumlatum; jamque urbem

unam omnis orbis æmulatur. Rectè porrò nos faciemus, si in ferculum DEO nostro non aurum, aut argentum modò, sed quod magis amat, oculos, linguam, pectus, cor adeò commodabimus. *Ex hist. revel. Inst. vener. Sacram.*

Christiane, qui se hìc tibi manducandum dedit, quid tibi denegare poterit in futurum? & qui tantum tibi viaticum paravit ad victum, quid in illa mansione perpetua non paravit? Manducabitis in Mensa mea: audisti Dei convivium; sollicitus non sis de qualitate convivii. S. Pet. Chrysf. 95.

FESTUM S. ANGELI CUSTODIS.

DA mihi Arge, ò Angele mi, da pennam vel unam è tuis, quâ laudes tuas scribam. Sed ò! unde incipiam? ubi desinam? Nondum natus eram, & tamen jam latus stipabas meum, ò Custos unice! Infanti sinum, puero manum dedisti, ò Pædagoge amantiſſime! Tu verba formare, & nunc Patrem in cælis JESVM, nunc Matrem MARIAM clamare, tu nunc artes humaniores, nunc severiores docuisti, ò Doctor fidissime! Tu in bivio vitæ dubio viam Mercurius monſtraſti, præiſti, duxiſti, inſidias detexiſti, in hoſpitiū ò quale introduxiſti, dux fidissime! Sed vin' compendium tuarum dem laudum? morituro quotidie aurem vellicas: irati judæis timere vultum doces: mones præcipitia infera cavere, cæli ardua digito oſtendis, ad hæc expetenda cogitationibus animum adhortaris, & fatigatum manu ducis, ſuccumbentem portas, ægrum foves, impugnatam propugnas. Illud quantum eſt; quòd, niſi ego te vivus, tu etiam mortuum non es deſerturus. O mi

mi Arge! ô Angele mi! cur ut laudes tuas scriberem, pennam è tuis unam aliquam non dedisti? Sed eja hanc meam cape, & si placet, MAGNÆ VIRGINIS, cui uni laboravit, pedibus substerne. Ut multæ aliæ tam altum, certè altiùs nulla volaverit penna.

Noli ô homo Conditoris tui negligere munus; noli custodis tui Angeli benevolentiam spernere, parvi pendere ministerium, suffragium abjicere, & ignorare consilium. Sta super custodiam tuam: Tibi assistunt Angeli; à dextris boni, à sinistris mali. S. Laur. Just. de vit. sol. c. 16.